दीध्यः,	दीध्यः,	दिदीधिषुः ;
दीधितव्यम्,	दीधयितव्यम्,	दिदीधिषितव्यम् ;
दीध्यनीयम्,	दीध्यनीयम्,	दिदीधिषणीयम् ;
[1]दीध्यम्,	दीध्यम्,	दिदीधिष्यम् ;
ईषद्दीध्यः-दुर्दीध्यः-सुदीध्यः ;	—	—
दीध्यमानः,	दीध्यमानः,	दिदीधिष्यमाणः ;
दीध्यः,	दीध्यः,	दिदीधिषः ;
दीधितुम्,	दीधयितुम्,	दिदीधिषितुम् ;
[2]दीधितिः[A],	दीध्यना,	दिदीधिषा ;
दीध्यनम्,	दीध्यनम्,	दिदीधिषणम् ;
दीधित्वा,	दीधयित्वा,	दिदीधिषित्वा ;
आदीध्य,	आदीध्य,	प्रदिदीधिष्य ;
[3]दीध्यम् २, दीधित्वा २,	दीध्यम् २, दीधयित्वा २,	दिदीधिषम् २ ; दिदीधिषित्वा २.

(846) "दीपी दीप्तौ" (IV-दिवादिः-1150. अक. सेट्. आत्म.)

दीपकः-पिका,	दीपकः-पिका,	दिदीपिषकः-षिका,	देदीपकः-पिका ;
दीपिता-त्री,	दीपयिता-त्री,	दिदीपिषिता-त्री,	देदीपिता-त्री ;
—	दीपयन्-न्ती,	दीपयिष्यन्-न्ती-ती ;	—
दीपमानः,	दीपयमानः,	दिदीपिषमाणः,	देदीप्यमानः ;
दीपिष्यमाणः,	दीपयिष्यमाणः,	दिदीपिषिष्यमाणः	देदीपिष्यमाणः ;
प्रदीप्-प्रदीपौ-प्रदीपः ;		—	—

---

1. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यति, यकारादिप्रत्ययत्वात् 'यीवर्णयोः—' (7-4-53) इति ईकारलोपे, रूपमेवम् ।
2. क्तिनि, संज्ञायां क्तिचि वा, 'तितुत्रेष्वग्रहादीनाम्—' (वा. 7-2-9) इति पर्युदासात् **फणितिरि**त्यत्रेव इडागमे, ईकारलोपे, रूपम् ।
3. णमुलि, 'दीधीवेवीटाम्' (1-1-6) इति वृद्धिनिषेधे, यणि, **दीध्यकः** इत्यत्रेव **दीध्यम्** इत्येव रूपमिति बोध्यम् । **धातुरूपप्रकाशिकायां तु दीधायम्** इति वृद्धिप्राप्तियुक्तं रूपं णमुलि प्रदर्शितम् । तत्र वृद्धिविधायकं शास्त्रं न पश्यामः ।

A. 'देवं स्फुरद्दीधितिमम्बुजाक्ष्यो वेव्यानमालोक्य विमोहमापुः ॥' धा. का. 2.52.